

Úvodem

Ve většině hodin své studenty napomínám, že se nemají ve slohových pracích opakovat, ale tentokrát se tomu nevyhnu ani já... Opět jsem si uvědomila, jak ten čas letí a je tu další číslo časopisu Merkuroviny. Pozorný čtenář si jistě všiml, že z nepravdělně vycházejícího časopisu se naopak pomalu ale jistě stává čtvrtletní časopis (pár dní sem, pár dní tam, matematika nikdy nebyla mojí silnou stránkou ☺).

Zkoušku dospělosti mají naši čtvrtáci za dveřmi, a tak si ve vzrůstajícím stresu rádi připomenou tu příjemnější část 4. ročníku - maturitní ples! I vám přiblížíme ples očima maturantů, přičemž se i dozvíte, kolik dřiny a úsilí stojí uspořádání takového plesu či jak náročné bylo následující ráno pro některé z nich.

Zmíníme úspěchy našich žáků v soutěžích a ještě jeden významný moment pro nás pedagogy - Den učitelů, který připadá na 28. března, tedy na výročí narození Jana Amose Komenského, který jsme zachytili ve škole ještě před redakční uzávěrkou, a jedním článkem a několika fotografiemi jej Merkuroviny připomínají. Máte pravdu, musíme se pochválit (...stejně to za nás nikdo neudělá).

Tradicí časopisu je seznámit studenty také s novými tvářemi pedagogického sboru. Tentokrát se nám v krátkém interviewu představí Ing. Martina Dlouhá, vyučující ekonomických předmětů a také absolventka naší školy.

Příjemné počtení!

Ing. Jana Andrášková

V tomto čísle najdete:

Musíme se pochválit (studenty i učitele) (2)

Maturitní plesy 2017.. (3–6)

Představujeme naši novou učitelku ekonomických předmětů? (7)

Výstava Body The Exhibition (7)

Co dělá náš absolvent Michal Pospíchal? (8)

Elektronická verze ke stažení

www.oaslany.cz –
Merkuroviny
(v levém menu)

Tištěná verze k vyzvednutí

v obchodní akademii
ve slánském Infocentru
Pod Velvarskou branou

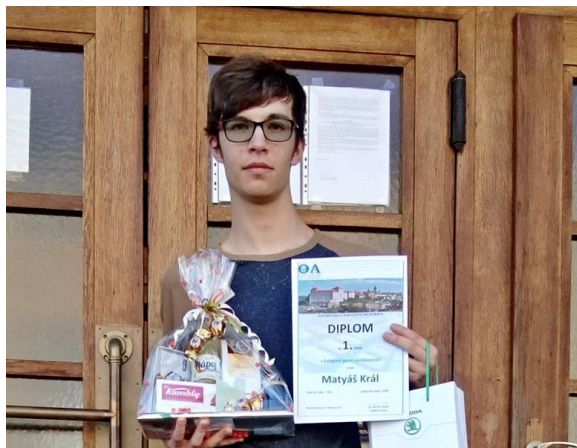
Právě nyní, kdy sestavujeme tyto Merkuroviny, hostíme u nás již podruhé studenty a učitele z naší partnerské školy v německém Goslaru. Přijměte proto malou pozvánku do čísla příštího, které vyjde ještě před prázdninami. Informace o partnerském setkání můžete najít i na naší facebookové stránce nebo v květnovém čísle Slánské radnice.

Musíme se pochválit

KRAJSKÉ KOLO V GRAFICKÝCH DISCIPLÍNÁCH

Tak jako každý rok se i letos zúčastnilo několik našich žáků krajského kola soutěže v grafických disciplínách, tentokrát v Mladé Boleslavi

Zatímco v loňském roce jsme měli vítězku s postupem do celostátního kola ve Wordprocessingu, letos zazářil náš soutěžící Matyáš Král v psaní na klávesnici. Zvítězil výkonem 401 čistých úhozů za minutu a postupuje do celostátního kola. Další žáci, Lucie Kobylková a Tomáš Mareš, se umístili na krásném 10. a 18. místě, z 39 soutěžících.

Ing. Iva Vršínská

OLYMPIÁDY V CIZÍCH JAZYCÍCH

Jednou z hlavních myšlenek olympijského hnutí jest: **Není nutné vyhrát, ale zúčastnit se.** S tímto heslem jsme v letošním roce přistupovali k jazykovým soutěžím a i naše výsledky ve velmi tvrdé konkurenci potvrdily tuto základní ideu:

Soutěž		Žák	Místo
Německý j. okresní kolo	kat. III.A	Karolína Klabíková	7.
Anglický j. okresní kolo	kat. III.A	Jaroslav Hrdina	5.
Ruský jazyk krajské kolo	kat. SŠ II	Hana Štáhlavská	6.
	kat. SŠ I	Barbora Bartošová	10.
Olympiáda odborných škol v Lounech	německý jazyk	Karolína Klabíková	7.
	anglický jazyk	Matěj Kalista	4.–5.

PhDr. Pavla Kaňková

Všem soutěžícím blahopřejeme k umístěním a děkujeme za reprezentaci.

Den učitelů ... aneb I my máme svůj svátek

Ačkoli již z nadpisu je zřejmý obsah článku, i přesto doufám, že budete číst i dále a snesete trochu té pochvaly i na nás pedagogy. Den učitelů se v České republice slaví dne 28. března při příležitosti narození Učitele národů Jana Amose Komenského.

Vím, že se asi nedomníváte, že se jedná o kdovíjak významný den, nicméně mi v několika větech dovolu, abych vás pochválila. Povolání učitele není zrovna jednoduché, nejedná se pouze o dobu vyučování, kdy nás (ne)posloucháte při výkladu či vidíte na dozorech. Za tím vším jsou desítky až stovky hodin práce, které nikdo z vás nevidí. A ať si myslíte cokoli, ani nám není příjemné kazit si večer tím, že rozdáváme pětky z písemek.

Moc bych chtěla za sebe i ostatní kolegyně poděkovat všem studentům třídy 1. A, která jako jediná nám k našemu svátku popřála. Jak vše probíhalo, se žáci snažili zachytit na následujících fotografiích, abyste i vy ostatní mohli vidět, jakou nám tato maličkost udělala radost. Doufám, že v příštím roce budu moci tuto větu rozšířit i o zbylé ročníky ☺.

Mgr. Jana Andrášková

Vzhůru do oblak... aneb Maturitní ples třídy 4. B

Maturitní ples je den, na který se těší snad každý maturant. I přesto, že si pod plesem představujeme zábavu, smích, tanec, hudbu a společenské róby, není to vše. Pod maturitním plesem se skrývá i tvrdá práce, která je pro maturanty velkou zkouškou jak v organizování, tak ve společné komunikaci.

Maturitní ples 4. B se konal v pátek 13. ledna 2017 v městském centru Grand zde ve Slaném. Program byl zahájen slavnostní znělkou z filmu Rocky v 19:00 hod. Jako první dostala slovo paní ředitelka Ing. Michaela Seghmanová, která přivítala hosty a popřála maturantům, ať se jim vše vydaří.

Předtančení se ujaly malé slečny z Fitness Klubu Slaný pod vedením Andrey Kinzlové. Za svůj sportovní aerobik si sklidily velký potlesk. Dále následovala videoprojekce, kde se obecnstvo dozvědělo, čím vlastně naši maturanti za pár let chtějí být.

Za slavností nástup jsou maturanti vděční hlavně jejich moderátorce Báře Ladrové. Právě ona jim velmi usnadnila práci jak s nástupem, tak i s půlnočním překvapením.

Poděkování všem přítomným nechybělo v podání Dominika Ondrůška a Anny Seidlové. Po projevu následovala chvíle, na kterou jistě každý čekal – slavnostní šerpování. Konfety, osobitá hudba, velký potlesk a skvělé uvedení maturantů a třídní profesorky Ing. Ivety Víškové. Maturanti také ošerpovali své bývalé spolužáky, bez kterých by se ples neobešel.

Nechyběl ani přípitek, zlatý déšť a tanec, který doprovázela hudba kapely Black Tower. Kromě volné zábavy – kupování tomboly a trávení času na baru, se hosté mohli podívat na nezvyklé vystoupení pole dance. Lucie Loo Šimková předvedla dynamický tanec, který sklidil nemalý potlesk. Překvapením bylo i malé vystoupení od maturantky Kláry Maxiánové, která se pole dance také věnuje.

Dále se předávala tematická hlavní cena – Let balonem a proběhla dražba památeční šerpy a miniaturní naší školy, o kterou se předháněli studenti s paní ředitelkou. Odšerpování a závěr večera – půlnoční překvapení, bylo jako vždy krátké, ale vtipné.

Pátek 13. maturantům zpočátku dne nepřinesl zrovna štěstí. Zrušené vystoupení, nemocná zpěvačka a nefunkční video? Ano. Ale nakonec vše dobře dopadlo a maturanti si mohli svůj večer užít naplno.

Lucka Vlasáková, 4. B

Maturitní ples je ukázkou čtvrtých ročníků v nejlepším světle. Dívky se stanou princeznami v krásných nadýchaných šatech, které doplňuje dokonalý, a občas i několikahodinový, účes s jemnými doplňky a chlapci se promění v muže v padnoucích oblecích doplněných o kravatu či roztomilý motýlek.

Ples třídy 4. B se konal v pátek 13. ledna 2017 v městském centru Grand ve Slaném od 19:00 hod. Z prvotních obav, zda na ples dorazí dostatek lidí, byl nakonec uspokojivý výsledek – okolo 500 návštěvníků. Ples se nesl ve stylu „Vzhůru do oblak“. Interiér sálu doplňovala spousta balónků sladěných do světle modré a bílé barvy, tedy barev připomínajících oblaka.

Návštěvníci plesu se mohli těšit na pestrý program. V oficiální části plesu, soustředěné na maturanty, bylo zajímavou novinkou použití vystřelovacích konfet při slavnostním předávání šerp maturantům. Trochu nevýhodou bylo potom následné hledání mincí na podlaze po zlatém dešti, právě mezi spoustou třpytivých zlatých a stříbrných konfet. V některých úsecích to bylo opravdu jako hledat jehlu v kupce sena. Ale po důkladném „sběru“ se snad maturantům podařilo „do koruny“ posbírat všechny penízky!

S maturitním plesem je spojeno mnoho úsilí a práce, které je potřeba dotáhnout k dokonalosti. Velké poděkování patří samozřejmě našim sponzorům, bez kterých by nebylo snadné ples uspořádat. Samozřejmě ne vždy se vše vydaří a občas se nějaká ta chybička vyskytne, ale myslím si, že maturitní ples 4. B OA Slaný se nám vydařil a všichni jsme si ho rádně užili!

Monika Dvořáková, 4. B

Maturitní ples patří bezpochyby mezi jednu z nejkrásnějších věcí, které nás na střední škole čekají. Každý si chce užít svou minutku slávy, projít se po červeném koberci a u nás dívek být alespoň na jeden večer princeznou s krásnými šaty. Ani v naší třídě tomu nebylo jinak.

I přes naše hádky, které byly někdy malé, ale někdy také opravu velké, jsme nakonec téměř vše dotáhli k dokonalosti. Všechny měsíce naší snahy se jakoby rozplynuly během jednoho večera, který utekl jako voda. Rychle se nechat nalíčit, učesat a obléci do šatů. A je to tu, proměnily jsme se v princezny a náš večer začíná.

Celý večer zahajuje představení a poté slavnostní nástup maturantů. Nervozitu, se kterou jsem vstupovala na parket, jsem snad nikdy nezažila. Ale ani jsem se nenadála, stála jsem před červeným kobercem, moderátor četl mé jméno a začínala moje minutka slávy. „Už nechce být jen studentkou, chce být také maturantkou,“ zněla slova moderátora, která mě pobavila a dodala mi kapku odvahy. Krásnější nástup jsem si ani nemohla přát.

Po slavnostním přípitku a zlatém dešti je prozatím konec oficiální části plesu a nastává volná zábava. Čas navštívit svou rodinu, pozdravit přátele a samozřejmě vyfotit pár fotek na památku.

Jako další přichází na řadu odšerpování. První moment večera, kdy si maturanti mohou sundat své šerpy, protože kdo si ji sundá ještě před odšerpováním, neudělá přeci maturitu. Následuje další volná zábava, během které už se pomalu připravujeme na naše půlnoční překvapení. Ani to nakonec nedopadlo úplně katastrofálně, i když myslím, že to byla z velké části improvizace.

A najednou je tu konec našeho večera. Nechce se mi domů a nechci si připustit, že svůj maturitní ples už mám za sebou. Parket se pomalu vyprazdňuje a my zůstáváme v sále sami...

Ted', dva měsíce po našem plese, bych si ho klidně užila znovu. Byl to ten nejkrásnější večer mého života.

Eliška Kavanová, 4. B

Cesta kolem světa... aneb Maturitní ples 4. A

V pátek 3. února 2017 se v městském centru Grand konal maturitní ples 4. ročníku Obchodní akademie ve Slaném. Ačkoliv byly tento den pololetní prázdniny, studenti s přípravami nezažáli a už od brzkých ranních hodin přenášeli krabice s tombolou do hlavní budovy Grandu. Tam už probíhaly přípravy na večerní ples. Když byl sál vyzdoben balónky a různými barevnými dekoracemi a studenti měli vše secvičené, rozjeli se do svých domovů, aby se slavnostně oblékli. Celá třída se sešla ještě před zahájením, aby vše doladila k dokonalosti.

Od 19. hodiny začali přicházet první hosté a během několika minut se sál zaplnil. V průběhu večera bylo možné zakoupit si lístky do tomboly nebo občerstvit se u baru.

Ples byl zahájen humorným tanečním představením. Následovalo třídní video s názvem Cesta kolem světa. Potom už se všichni těšili na nástup maturantů, který byl velmi zdařilý a originální. Po proslovu studentů a paní ředitelky školy byli studenti slavnostně ošerpováni a připili si na zdraví. Po příjemném zlatém deštíku, na kterém se podíleli všichni rodiče a někteří hosté, následoval tanec studentů s učiteli a samozřejmě i s rodiči.

Zpestřením večera bylo vystoupení hadího muže, laserová show a taneční překvapení paní ředitelky. Po odšerpování a bubenické show nastal zlatý hřeb večera, půlnoční překvapení maturantů. Studenti předvedli několik vtipných a velmi povedených scének.

Program maturitního plesu byl velice pestrý, a kdo se přišel podívat, určitě nelitoval. Následné ohlasy byly pouze pozitivní.

Tomáš Zeman, 4. A

Malé třídní interview

Maturitní ples třídy 4. A se konal 3. února v Městském centru Grand. Kdo se zúčastnil, viděl určitě velice zajímavou událost. A co na ples říkají samotné maturantky? To si přečtete v následujícím interview s Pájou Pánkovou, Sabčou Fricovou, Verčou Zábranskou, Eliškou Vernerovou a Hankou Šťáhlavskou.

Jaká byla tvá role v půlnočním překvapení?

Pája: První vystoupení byl Madagaskar, ve kterém jsme vystupovaly jako havajské tanečnice, dále jsme účinkovaly v shots, kde jsme předváděly bezďáky a zatáčily jsme si krásný taneček s naší třídní učitelkou, která byla bezďák číslo 4 a tancovala a repovala hiphoperské zpěvy. Potom jsme tam lítaly v cool brejlích, které jsem pak odhodila do publika. Další vystoupení bylo rugby a málem bych zapomněla na vystoupení s Tomášem, na song Na ptáky jsme krátký, kde jsme dělaly jeho zamilované Fanyinky. Dále jsme házely ručičkami po učitelkách, abychom jim daly najevo, že už chceme maturitu a jít pryč.

Eliška: Účinkovala jsem v prvním vystoupení společně se třídou. Druhé vystoupení jsem obhájila se třemi spolužáky jako miminka na motorkách a třetí vystoupení bylo ve společenských oblecích. V posledním vystoupení jsme společně s jednou spolužačkou vypadaly jako lišky.

Hanka: Především jsem vystupovala s Verčou a hodně lidí mi řeklo, že nechápou, že jsme se stíhali převlíkat. V podstatě jsme vystupovaly hodně často. Madagaskar, LMFAO, růžový panter, né pětku né a ještě něco, ale v podstatě jsem byla skoro všude.

Jak ty konkrétně ses podílela na organizování plesu?

Pája: Dělal jsem taky úplně všechno, vlastně celý ples byl na úkor mě a dalších asi tři lidí. Program nám doplňovala "klaunská" dvojice ze Španělska, kterou zařídil Filip Edr. Jsou to jeho příbuzní, takže spolupráce byla snadná.

Sabča: Snažila jsem se dělat, co se dalo a co bylo v mých silách, ale jinak tady byly i spolužačky, které se myslím do organizování zapojovaly i víc.

Eliška: Sehnala jsem sponzory společně s Karolínou Kuželovou. Jinak jsem pomáhala s drobnými věcmi.

Hanka: Já, Verča, Pája a Sabča jsme byly ty hlavní, díky kterým vůbec nějaký ples byl. Zůstávaly jsme ve škole do 5 hodin a fakt jsme toho měly hodně. Nestíhaly jsme v podstatě nic, celý den jsme řešily jen ples. Vlastně vše, co bylo možné na plese vidět, je jen naše práce.

Líbil se ti náš ples a myslíš si, že se nám zdařil?

Verča: To si piš, že jo. Jen to hrozně moc uteklo, což mě mrzí, ale ta nervozita, kterou jsem měla na začátku, byla úplně zbytečná.

Sabča: Úplně nejvíc skvěle. Nejvíc mě těšilo, že druhý den nebo i ten večer za námi chodili lidi a říkali: „Jooo, to je super,“ přitom vzhledem k tomu, že je nás ve třídě 14, tak jsme si mysleli, že ten ples bude hrozně trapný, bude tam málo lidí, ale povedlo se vše na výbornou, což asi nikdo nečekal.

Eliška: Na to, že je nás ve třídě jen 14, tak náš ples byl úplná bomba. Očekávalo se, že ten ples bude propadák a že nám ani nikdo nepřijde. Ale opak je pravdou.

Hanka: Povedl se hodně a překvapilo mě hodně věcí. Například to, že se naše třída najednou jevila jako tým, což není normální. (smích)

Jaké pro tebe bylo následující ráno po plese?

Pája: Usínala jsem s úsměvem a ráno jsem vstala, i když mě nohy bolely, pálily, i tak jsem byla plná energie a chtěla jsem si večer hned zopakovat a hrozně mě mrzelo, že už večer skončil.

Sabča: Ono bylo nějaký ráno? (smích) Já jsem se vzbudila asi až 2 dny potom, protože jsem přišla docela hodně ráno, takže to bylo dost hrozný.

Eliška: Nad mé očekávání. (smích) Vzbudila jsem se pozitivní a čilá. Měla jsem dobrý pocit a byla jsem na naši třídu pyšná, co dokázala v počtu 14 lidí.

Hanka: Jediné, co jsem vnímala, byla postel a jídlo. Nehnula jsem se, vyspávala kocovinu a matně vzpomínala na úžasný večer.

Otázky pokládaly Veronika Zábranská a Hana Šťáhlavská, 4. A

Ing. Martina Dlouhá... aneb Nová tvář ve sboru

Jak jste se dostala k povolání učitelky?

Už jako mála jsem si hrávala na učitelku, ale i tak jsem si nemyslela, že se jí nakonec opravdu stanu. Původně jsem se hlásila na VŠE na obor bankovníctví, ale tam jsem se bohužel nedostala, a tak jsem skončila na oboru učitelství s tím, že to za rok když tak zkusím znovu. Avšak ten obor mě zaujal a zjistila jsem, že předávat informace ostatním je pro mě naplňující a baví mě to.

A proč jste si zvolila zrovna naši školu, když pocházíte z Kladna?

Protože jsem sama absolventkou této obchodní akademie, a tak jsem se sem prostě chtěla vrátit. Myslím, že je zde vysoký standard vzdělávání a chtěla jsem se stát jeho součástí.

Avšak po dokončení vysoké školy jste nenastoupila hned do školství, co jste dělala a proč jste se nakonec rozhodla jít touto cestou?

Kromě učitelství jsem se věnovala i personalistice, což je obor, který mě taktéž baví. Chtěla jsem se věnovat vzdělávání zaměstnanců ve firmách, ale dostala jsem se k pozici náboráře. Práce mě bavila, pracovala jsem s lidmi a i zaměstnavatel byl

s mojí prací spokojený, ale přišla nabídka z obchodní akademie vyučovat ekonomické předměty. Rozhodla jsem se šanci využít, abych poznala něco jiného a hlavně dostala jsem šanci dělat práci, kvůli které jsem pět let studovala a navíc na škole, na které jsem chtěla.

A která práce Vás bavila více?

To se nedá srovnat. Oboje mě baví, protože prostě ráda pracuji s lidmi a ráda jim předávám znalosti. A asi mi je jedno, jestli v rámci školství nebo v rámci personalistiky. I když školství je mi asi bližší. Jsem však ráda, že po škole jsem prošla i jinou praxí, ze které teď můžu čerpat a studentům mohu předávat takto nabyté zkušenosti.

Co děláte ve volném čase?

Momentálně přípravy na své hodiny ☺, ale jinak ráda čtu. Což dělám prakticky každý den, když jedu do práce a z práce, protože dojíždím autobusem a tam na to mám čas. Jinak si ráda popovídám s kamarádkami, chodím si zacvičit, na badminton, v zimě jezdím na snowboardu a také ráda koukám na seriály.

Body The Exhibition... aneb Výstava, která ti změní život

Lidské tělo je jedna velká záhada. Skrývá tolik tajemství, na která se snaží přijít stovky moudrých lidí po celém světě. Pro „laiky“ jako jsem my, obyčejní lidé, je lidské tělo ještě větší záhadou než pro kdekákeho vědce. A právě pro nás je vhodná výstava Body The Exhibition.

V pondělí 3. 4. 2017 jsme jako třída 2. A zavítali do Prahy na výstavu lidského těla Body The Exhibition. Po celou dobu zde strávenou nás provázela mladá slečna, medička, která byla velice ochotná, odpovídala na naše zvědavé otázky, vše nám podrobně popisovala a věřím, že některé z nás i něco nového naučila.

Celá výstava byla rozdělena do více místností, kde každá z nich představovala jednotlivé lidské orgány. Byl celkem zvláštní pocit dívat se na opravdové lidské tělo v docela netradiční podobě. O to víc, když jsou všechny exponáty údajně z opravdového lidského těla, a ne žádné umělé plastové napodobeniny. Pro mnohé z nás bylo fascinující vidět rozdíly mezi zdravými a jakkoli poškozenými orgány. Například kuřáci si jistě rozmyslí, zda má smysl i nadále kouřit. Vše bylo pečlivě vypreparováno z lidského těla tak, aby se jednotlivé orgány, cévy a nervy nijak nepoškodily a lidé je tak mohli obdivovat.

Tato výstava není úplně pro každého. Není obvyklé vidět naživo lidské orgány. Avšak my všichni jsme to zvládli a já věřím, že na ni jen tak nezapomeneme. Výstava nám opravdu změnila pohled na člověka a celkově na neuvěřitelný lidský život.

Barbora Bartošová, 2. A

Seznamte se: Michal Pospíchal

Michale, od chvíle, kdy jste u nás odmaturoval, vidáme Vás na maturitních plesech v roli moderátora. Jak jste se k tomu dostal?

Troufám si říct, že jsem byl celá svá školská léta student, kterého profesori napomínali za vyrušování v hodině vůbec nejčastěji. Nevadilo, když jsem seděl sám v lavici, byl jsem si schopný povídat se spolužáky klidně i přes půl třídy. Práce moderátora mi tedy byla tak nějak souzena. Přišel jsem na poslechové zkoušky do rádia, a pak už se to všechno vezlo. Vděčím škole za dobrý trénink, a teď jsem navíc v situaci, kdy za mluvení ještě dostávám peníze, a to je ideál.

Co vlastně kromě moderování plesů děláte?

Moderování plesů je krásná věc, vedle toho je to ale spousta dalších odvětví. Ať už se jedná o firemní události, sportovní dny, hostování festivalů, městské slavnosti nebo promo akce. Nejbližší je mi ale rádio. Otevírá prostor pro kreativitu a co je nejlepší - mikrofon mi nikdy neodmlouvá. Nejen, že mě baví, navíc mě živí, takže můžu říct, že mám obrovské štěstí. Na rádiu Relax vysílám 6x, někdy 7x týdně už 3 roky a stejně jako ostatní kolegové působím také jako DJ v domovských klubech rádia.

Zároveň mám pod záštitou technický stav, vyrábím spoty, starám se o zvukový obal rádia, udržuji při životě vysílače, a když rádio nehraje, věřte mi, že klidně o půlnoci v hustém dešti a při silném větru visím někde na stožáru, i 80 metrů nad zemí bez jištění, a snažím se to opravit. Zatím se to vždycky povedlo.

Dělám také reklamní dabing, a když nesedím za mikrofonem, sedím za bicími v kapele By The Way, takže jsem pořád dost slyšet. A málem bych zapomněl – někdy se snažím taky spát.

Vraťme se ještě na chvíli do rádia. To asi není jenom mluvení do mikrofonu?

Když se děti mého kolegy ve škole zeptali, copak dělá tatínek, odpověděly, že sedí a poslouchá rádio. To všechno je pravda, moderátor komerčního rádia ale není pouze hlasem, je také režisérem. Musí vše správně rozvrhnout, časově i tematicky, a to vše v rámci hranic, kterých je nespočet. Zároveň se stará o to, aby rádio nepůsobilo jako rušivý element. Znamená to správné míchání muziky, prolínání staničních jinglů, organizace a náplň jednotlivých vstupů a paradoxně i dost papírování. Jednou za hodinu navíc tzv. odbavím zprávy, čte je zprávař, ale já se starám o jejich správný průběh z technického hlediska. Kolem sebe vidím tři monitory, pod rukama mám mixážní pult, na hlavě sluchátka a před pusou mikrofon. Je to adrenalin, bez kterého si nedokážu představit svůj den, a jsou dny, kdy se člověk nezastaví, není to jednoduché ani hlasově. Jednou za čas každého spíkra nechají hlasivky ve štychu a musí jim dát prostor na regeneraci.

Kdy jste si uvědomil, že se nechcete živit účetnictvím nebo něčím podobným?

Věděl jsem to od začátku, ale stejně tak jsem věděl, že chci mít v tématu přehled a orientovat se. V dnešní moderní době je to určitě potřeba. S managementem, marketingem, právem, ekonomikou i účetnictvím se setkáváme v běžném životě, a aniž bychom si to uvědomovali, jednotlivá odvětví oboru automaticky využíváme. Mám nad tím rád kontrolu, a ač se to nezdá, v mé práci jsou tyto obory potřeba.

Když si vzpomenete na školu, co se Vám vybaví jako první?

Byl jsem v prváku, když na dveře třídy zaklepal studentky vyšších ročníků s tím, že můžeme jít domů. Hned jsme všichni věděli proč. Nebudu to popisovat detailně, ale ve škole to opravdu dvakrát nevonělo. Některá z maturantek se zřejmě chtěla vyhnout zkoušce, a tak nacpala do záchodu v nové budově džíny. Obsah kanalizace se vyliil, oprava trvala tři dny. Říkali jsme tomu ve třídě Smradlavé prázdniny.

Měl byste pro nás nějakou pozvánku na závěr?

Se slánskou kapelou By The Way to letos bude veliké, hrajeme na řadě předních českých festivalů a nejen tam. Vyrážíme třeba i na Slovensko nebo do Polska. Na podzim potom chystáme republikové tour. Rádi se s vámi tedy potkáme na některém z koncertů, letos bude určitě z čeho vybírat, podrobnosti vždy u nás na Facebooku. Třeba ve Slaném je to Slánský Tuplák nebo Fany Fest. Jako moderátora mne můžete vidět na spoustě akcí v terénu, slyšet každý den v rádiu a pokud přijde nabídka, potkat se můžeme třeba příští rok na dalším maturitním plesu obchodní akademie. 😊

Děkuji za rozhovor a ať se Vám daří!

Otázky pokládala Ing. Seghmanová

